

Hozsanna néked Uram!
Mert adtál az embernek tehetséget,
Hogy örömet szerezhessen embertársainak.
Mert adtál az embernek tudást, hogy felismerhesse a jót, a szépet, s a
mások iránti tiszteletet.
Mert adtál az embernek látást, hogy láthassa a helye utat, hogy ne
tévelyeghessen el.
Mert adtál az embernek hallást, hogy meghallhassa a másik ember
szavát.
Mert adtál az embernek szeretetet, hogy szerethesse felebarátait.
Mert adtál az embernek boldogságot, hogy boldoggá tehessen másokat
is.
Mert adtál az embernek jámborságot, hogy nyugalommal viselhesse a
bántást.
Mert adtál az embernek jóságot, hogy jót tehessen embertársainak.
Mert adtál az embernek szánalmat a gyűlölködők iránt.
Mert adtál az embernek türelmet, hogy elviselhesse azokat,
kiket nem áldottál meg tehetséggel, s irigység tölti el szívüket.
Kiknek nem adatot meg a tudás, s ködös a tekintetük.
Kik nem birtokolják a tisztán látást, s erkölcsi zsák utcában
bolyonganak-
Kik nem jól hallják az emberi szót, s rossz indulatot sejtenek mögötte.
Kiket nem tölt el a szeretet s önimádókká válnak.
Kiknek boldogtalan a lelkük, s örökké gyűlölködnek.
Kik nem ismerik a jámborságot, s mások kárára vannak.
Kik nem tudnak jót tenni, mert torz az egyéniségük.
Köszönöm néked a türelmet Uram.
Hozsanna néked, hozsanna.

De Uram, mivel én is esendő bárányod vagyok, kéréssel fordulok feléd:
Fiad által, ki megváltotta az emberek bűnét, azt mondtad: az apák bűne
heted íziglen sújtja az útodaikatkat.
Kérlek Uram, ne büntesd a gyermekeket az apáik bűne miatt, nekik adj
meg mindent, hogy boldogok és elégedettek lehessenek.
Áldd meg őket Uram.
Hozsanna néked, hozsanna, hozsanna.
Imádkozom érettük.

Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben,
Végtelen távol tőlünk s mégis érezzük jelenléted bensőnkben,

A felismerés Tőled ered, hogy jóságod énekelhessék,
A Te neved meg szenteltessék,
Nyájad türelemmel várja, hogy megszűnjék gátlásod,
Jöjjön el a Te országod,
Ugyanúgy a honfi keblekben,
Miképpen a mennyekben, azonképpen itt a földön is,
Északon, nyugaton, keleten s délen is,
S gondoskodj a Te híveidről, hogy kétséget ne szenvedhessenek,
Mert akit Te tápláltál tegnap az boldog ma,
Mindennapi kenyerünket ad meg nekünk ma.
S ha megingung e nehéz időkben, s kétségbe esve szennyezzük
lelkeinket,
Bocsássd meg bűneinket,
S így könnyebben oldhatjuk ellentéteinket.
Bocsáss meg nekünk a vétkezőknek,
Miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek,
Tisztítsd meg keserű könnyeinket, mint ahogy arany cseppeket bontassz
A zavaros mústból
De szabadíts meg a gonosztól
Hogy áldhassuk neved, s ha béke tér szívünkbe a gonosz ki űzetik
lelkeinkből
S a jámborság lesz az igazi örökség.
Mert Tiéd az ország, a hatalom, a dicsőség.
Mindörökké Ámen.

Gellén Imre 2009.03.22.